

## Γιορτές του Ισλάμ

Το μουσουλμανικό έτος αρχίζει με τον εορτασμό της **Εγίρας**, της εξόδου του Μωάμεθ και των συντρόφων του το 622 μ.Χ. από τη Μέκκα στη Μεδίνα.

Τη 10η του ιδίου μηνός εορτάζεται η ανάμνηση της **Δημιουργίας του κόσμου** και του ανθρώπου.

Στις 12 του τρίτου μηνός, ο μουσουλμανικός κόσμος πανηγυρίζει τη **γέννηση του Μωάμεθ** με ευφρόσυνο τόνο και ενεργό συμμετοχή των διαφόρων μουσουλμανικών αδελφοτήτων. [...]

Την 27η του εβδόμου μουσουλμανικού μηνός, εορτάζεται η ανάμνηση του **νυκτερινού ταξιδιού του Προφήτη** στον ουρανό, κατά τη διάρκεια του οποίου έλαβε την εντολή και το σχήμα της μουσουλμανικής προσευχής.

Περί τα μέσα του ογδόου μηνός, πανηγυρίζεται το γεγονός του καθορισμού της **Qiblah**, του προσανατολισμού δηλαδή των προσευχομένων προς την κατεύθυνση της Μέκκας.

Η θρησκευτική ζωή του μουσουλμάνου βρίσκεται σε ένταση και έξαρση ιδίως κατά τον ένατο σεληνιακό μήνα, τον **Ramadan**. Πρόκειται για την κατεξοχήν περίοδο νηστείας, αυτοπειθαρχίας και ασκήσεως, που έχει δύο χαρακτηριστικές αιχμές: Η πρώτη είναι η **«νύχτα της δυνάμεως»**, δηλαδή η νύχτα της 23<sup>ης</sup> προς την 24<sup>η</sup> του μηνός, κατά την οποία όπως λέει η Παράδοση, κατήλθε από τον ουρανό το **Κοράνιο**. Κατ' αυτήν οι ευσεβείς μουσουλμάνοι αγρυπνούν, πιστεύοντας ότι οι άγγελοι επισκέπτονται τα τεμένη και πραγματοποιούν τις επιθυμίες των πιστών.

Η δεύτερη κορυφή θρησκευτικής εξάρσεως είναι η 1<sup>η</sup> μέρα του δεκάτου μηνός, κατά την οποία διακόπτεται η νηστεία: είναι γνωστή ως **«Id al-Fitr»** ή **«Id al-Saghir»**, **«Εορτή του τέλους της νηστείας»** ή **«Μικρά εορτή»**. Την έναρξη πανηγυρισμού ορίζει η εμφάνιση της νέας σελήνης, ενώ ο τόνος της ημέρας είναι ιδιαιτέρως ευφρόσυτος, διότι συνδέεται με το τέλος μιας παρατεταμένης περιόδου νηστείας. Χιλιάδες πιστοί συγκεντρώνονται από νωρίς στα τεμένη. Επειδή είναι αδύνατο να επαρκέσει ο εσωτερικός χώρος, η προσευχή τελείται στο ύπαιθρο, στα τεράστια αίθρια των τεμενών ή στις πλατείες εμπρός απ' αυτά. Κατά την ημέρα αυτή συνηθίζονται πολλές επισκέψεις μεταξύ φίλων και αποστέλλονται αμοιβαίως γλυκά και εορταστικές κάρτες. Πολλοί κάνουν ελεημοσύνες στους φτωχούς και πηγαίνουν στους τάφους των αγαπημένων τους προσώπων.

Η κορωνίδα των εορτών βρίσκεται στον τελευταίο, τον δωδέκατο μήνα, κατά τον οποίο πραγματοποιείται το **μέγα προσκύνημα στη Μέκκα**. Όσοι δεν πηγαίνουν εκεί αυτοπροσώπως, συμμετέχουν στη μεγάλη πανήγυρη προσφέροντας τη 10<sup>η</sup> του μηνός θυσία – σε συντονισμό με την προσφερόμενη στη Μίνα της Αραβίας – σε ανάμνηση της θυσίας του Αβραάμ. Πριν από τη μεγάλη αυτή εορτή, την **Id al-Kabir** ή **Id al-Adha**, προηγείται νηστεία. Η τροφή ετοιμάζεται με προσευχές, στις οποίες μνημονεύεται ο Μωάμεθ και τα απελθόντα μέλη της οικογένειάς του. Όλοι όσοι μπορούν να αγοράσουν ζώο υποχρεούνται να το προσφέρουν θυσία. [...] Το ζώο τοποθετείται με το κεφάλι προς τη Μέκκα και σφαγιάζεται – συνήθως από τον αρχηγό της οικογένειας – με χτύπημα μάχαιρας στον τράχηλο, ενώ απαγγέλλονται κορανικοί στίχοι. Το κρέας του θύματος μαγειρεύεται και τρώγεται από τα μέλη της οικογένειας και τους φτωχούς. Κατά την ημέρα αυτή συνηθίζονται επίσης [...] επισκέψεις στα κοιμητήρια. [...]

Οι μουσουλμανικές εορτές δεν συνδέονται με σταθερές περιόδους του γνωστού μας έτους, αλλά μετακινούνται διαδοχικά σε όλες τις εποχές, διότι το ισλαμικό ημερολόγιο στηρίζεται στο καλούμενο «σεληνιακό έτος» και διαφέρει από το δικό μας κατά 11 σχεδόν ημέρες.